

25. 9. 2002

ID: 18587

Náležitosti odvolání

Není-li z odvolání zřejmé, jaké části napadeného rozhodnutí se týká odkladný účinek odvolání, jde o vadu podání, bez jejíhož odstranění nelze v odvolacím řízení pokračovat.

Není-li z odvolání zřejmé, jaké části napadeného rozhodnutí se týká odkladný účinek odvolání, jde o vadu podání, bez jejíhož odstranění nelze v odvolacím řízení pokračovat.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 544/2001, ze dne 30.5.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce A. L., proti žalované E. - r., s. r. o., o zaplacení částky 126.163,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 11 C 8/99, o dovolání žalované proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. srpna 2000, čj. 29 Co 463/2000 - 84, tak, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. srpna 2000, čj. 29 Co 463/2000,-84, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Praze shora označeným usnesením k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 26. dubna 2000, čj. 11 C 8/99 - 69, zastavil odvolací řízení a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu jeho nákladů. Protože žalovaná ve lhůtě stanovené usnesením soudu prvního stupně ze dne 13. července 2000, čj. 11 C 8/99 - 80 vytčené vady svého blanketního odvolání neodstranila a protože pro neúplnost tohoto podání nebylo možno v řízení pokračovat, odvolací soud podle § 43 odst. 2 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) odvolací řízení zastavil.

Proti usnesení odvolacího soudu podala žalovaná včasné dovolání, v němž mu vytýkala „nedostatečné zhodnocení projednané věci, nevypořádání se s obsahem celého spisu a nesprávné právní závěry spolu s nepřesvědčivým hodnocením“. Přestože dovolatelka podáním z 10. července 2000 požádala o prodloužení lhůty k doplnění dovolání, soud prvního stupně tuto skutečnost neakceptoval a spis přeložil odvolacímu soudu, aniž k němu připojil dodatečné podání, ve kterém žalovaná uvedla důvody svého odvolání. Žalovaná tvrdí, že ji tím soud prvního stupně zkrátil v jejich právech a znemožnil jí požádat odvolací soud o navrácení lhůty, v čemž spatřovala naplnění podmínek § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř. V závěru svého dovolání poukázala dovolatelka na nedostatečné zhodnocení věci, nevyslechnutí svědka B. a jiné vady (které dále nijak neupřesnila) a navrhla, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a vrátil projednávanou věc „k dalšímu řízení věcně příslušnému soudu“.

Podle bodu 17., hlavy I, části dvanácté, zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (1. ledna 2001) nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů projednají a rozhodnou

podle dosavadních právních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. prosince 2000).

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. f) o. s. ř., neboť směřuje proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo odvolací řízení zastaveno.

Nejvyšší soud se nejprve zabýval tím, zda řízení trpí dovolatelkou namítanou vadou dle § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř.

Řízení je postiženo vadou uvedenou v § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř., jestliže jeho účastníku byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem. Odnětím možnosti jednat před soudem je přitom takový postup soudu, jímž znemožnil účastníku řízení realizaci těch procesních práv, která mu zákon přiznává. O vadu ve smyslu tohoto ustanovení jde jen tehdy, jestliže šlo o postup nesprávný (uvažováno z hlediska zachování postupu soudu určeného zákonem nebo dalšími obecně závaznými právními předpisy) a jestliže se postup soudu projevil v průběhu řízení a nikoliv také při rozhodování (srov. též rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněná pod čísly 27/1998 a 49/1998 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Z obsahu spisu se podává, že podáním adresovaným soudu prvního stupně a datovaným dnem 10. července 2000 (č.l. 81) žalovaná požádala o prodloužení lhůty „k vyjádření odpůrce k výše uvedenému rozsudku“. Toto podání, došlé soudu prvního stupně dne 14. července 2000, učinila žalovaná v době, kdy jí ještě ze strany soudu žádná lhůta k doplnění odvolání stanovena nebyla, neboť usnesení ze dne 13. července 2000, čj. 11 C 8/99-80 s výzvou k odstranění vad odvolání bylo žalované (jejímu zástupci) doručeno až dne 27. července 2000. Počala-li v tomto případě běžet lhůta 3 dnů stanovená k odstranění vad odvolání a počítaná od doručení usnesení (srov. § 171 odst. 1 o. s. ř.), až za 13 dnů poté, kdy soudu došel návrh dovolatelky na její prodloužení, pak ve skutečnosti, že soud o takovém předčasném návrhu nerozhodl, nelze spatřovat jeho nesprávný postup ve smyslu § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř., když místo toho žalované stanovil lhůtu k odstranění vad odvolání shora označeným usnesením. O prodloužení této (soudcovské) lhůty však již dovolatelka nepožádala.

Možnost domáhat se „navrácení lhůt“ k odstranění vad odvolání dovolatelka ztratit nemohla, protože ji ani neměla. Prominutí zmeškání lhůty s účinky podle § 58 o. s. ř. přichází v úvahu pouze u lhůt zákonných, nikoliv soudcovských (srov. § 55 o. s. ř.).

Nelze též souhlasit s tvrzením dovolatelky, že jí soud prvního stupně zkrátil v jejích právech tím, že (dokonce záměrně) nepředložil odvolacímu soudu její uvedená podání. Z obsahu spisu vyplývá, že podání ze dne 21. srpna 2000, jímž žalovaná doplnila své odvolání, zaslal soud prvního stupně odvolacímu soudu ještě též den (25. srpna 2000), ve kterém mu došlo (srov. č. 1. 88 a 87 spisu). Odvolací soud však k tomuto podání přihlížet nemohl, neboť napadené usnesení vydal již dne 24. srpna 2000.

Z uvedeného plyne, že dovolatelka nebyla schopna odstranit vady svého blanketního odvolání ve stanovené lhůtě, která skončila dnem 30. července 2000, tedy po uplynutí 50 dní od jeho sepsání. Názor žalované, že jí nemůže jít k tíži skutečnost, že důvody odvolání nemohl její zástupce

konzultovat s jejími jednatelem pro jejich nedostupnost, je mylný a nemá oporu v normách procesního práva.

Protože k odnětí možnosti účastníka řízení jednat před soudem ve smyslu § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř. může dojít pouze nesprávným postupem soudu a Nejvyšší soud ve vytýkaných směrech takový nesprávný postup soudu prvního stupně neshledal, nelze dospět k závěru o existenci tvrzené vady.

Další vady uvedené v § 237 odst. 1 o. s. ř., k nimž dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3, věta druhá, o. s. ř.), nebyly z obsahu spisu zjištěny a ani tvrzeními dovolatelky vymezeny.

Řízení před soudy obou stupňů však trpí jinými vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a k nimž dovolací soud rovněž přihlíží, i když nebyly v dovolání uplatněny (srov. § 241 odst. 3 písm. b) a § 242 odst. 3, větu druhou o. s. ř.).

Soud prvního stupně usnesením ze dne 13. července 2000, čj. 11 C 8/99-80 vyzval žalovanou, aby ve lhůtě 3 dnů zdůvodnila své odvolání a zejména uvedla, v čem spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvoláním domáhá.

Podle ustanovení § 205 odst. 1 o. s. ř. v odvolání má být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvolatel domáhá. Podle ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. předseda senátu vyzve účastníky, aby nesprávné nebo neúplné podání bylo opraveno nebo doplněno. Poučuje účastníky také, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení zastaví. O těchto následcích musí být účastník poučen.

Náležitost odvolání spočívající v tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, se neomezuje vždy jen na individualizaci napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně. Určitost údajů o tom, proti kterému rozhodnutí odvolání směřuje, má význam rovněž pro otázku vymezení odkladného (suspensivního) účinku odvolání, a tím i pro vymezení rozsahu vázanosti odvolacího soudu rozsahem podaného odvolání (§ 212 odst. 1 o. s. ř.). Není-li z odvolání zřejmé, jaké části napadeného rozhodnutí se týká odkladný účinek odvolání, jde o vadu podání, bez jejíhož odstranění nelze v odvolacím řízení pokračovat. V takovém případě odvolací soud podle ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. a § 211 o. s. ř. odvolací řízení zastaví.

Zákon dále požaduje, aby bylo v odvolání uvedeno, v čem je spatřována nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvolatel domáhá. Neuvedení těchto údajů však nebude bránit dalšímu pokračování odvolacího řízení, neboť odvolací soud podle ustanovení § 212 odst. 1 o. s. ř. projedná věc v mezích, ve kterých se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí, aniž by přitom byl vázán důvody odvolání a odvolacími návrhy účastníků (srov. § 212 odst. 3 a 4 o. s. ř.).

Odvolání je především neúplné v tom, že v něm není uvedeno, proti kterému z obou výroků rozsudku soudu prvního stupně směřuje a v jakém rozsahu se jím napadený výrok o věci samé (zda jen v části

/v ve které/ nebo zcela). Přestože tento nedostatek odvolání bránil dalšímu pokračování odvolacího řízení, soud prvního stupně žalovanou k jeho odstranění nevyzval.

Pro vady k odvolání, jejichž odstranění soud odvolatele nevyzval, však odvolací řízení zastavit nelze (srov. též usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 47/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) a existence vad, jichž se výzva týkala, důvodem k zastavení řízení o podaném odvolání není (srov. usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 36/1999 Sbírky soudního rozhodnutí a stanovisek).

Protože napadené usnesení odvolacího soudu není správné, Nejvyšší soud je zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, část věty za středníkem, § 243b odst. 2, věta první o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)